

Tudományos ülésszak

A Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulásának 50. évfordulója alkalmából tudományos ülésszak kezdődött hétfőn az MSZMP Párttörténeti Intézetében. A kétnapos tanácskozás célja, hogy a KMP létrejötte közvetlen hatásának, jelentőségének méltatásával együtt összegezze az elmúlt öt évtized munkásmozgalmi történetének legfőbb tapasztalatait és elméletileg általánosított választ keressen mindazokra a kérdésekre, amelyek a párt létrejöttének körülményeivel, a párt stratégiájával és taktikájával, a magyar társadalom osztályainak és rétegeinek kommunista megítélésével, a munkásegységgel és a párt szövetségi politikájával kapcsolatosak.

Az előadásokat követően a tudományos ülésszakon részvevő mintegy másfélszáz kutató és történész két szekcióban vitatta meg az elhangzottakat. A tudományos ülésszak kedden szekcióülésekkel folytatja munkáját.

Csordultig a pohár

Közügyekről Üllésen

Kellemes benyomást kelt a falu képe. Gombamódra szaporodnak az új lakóházak. Szépek és nagyok. A középületek között egyetlen emeletes ház van, a gimnázium. Az új családi házak között kettő is.

— Nem tudunk annyi parcellát kimérni, hogy el ne keljen — mondja Hügycz Andrásné, a községi tanács vb elnöke. Szavait igazolja Rigó Józsefné vb-tag is.

— Akkor itt nyugalom és megelégedettség van — mondom.

— Szó sincs róla — válaszolnak szinte egyszerre — a kedélyek zaklatottak a Kossuth Tsz miatt. Merleghiány, zsákutcába jutott vezetések, hatalmas ráfizetések.

A gimnázium sorsáról beszélünk. Nemrégiben alapították. Örült a falu és környéke. Két évfolyam már érettségi bizonyítványt szerzett ebben az épületben. De... Most megszüntetik. Első osztályt már nem is indítottak. A községi tanács megértette az okokat. „Hétes” kollégium lesz az épületből, Üllés tanyavilágában élő gyermekek és szülők öröme. A középiskolát mégis sajnálják a helybeli családok.

Persze nehéz elkanyarodni, a tanács vezetői visszatérnek a termelészövetkezet ügyére. Olyan hangok is hallatszanak, hogy csordultig telt a pohár, vagy sikerül talpra állítani, vagy szanalni kell egy régi közös gazdaságot. Nagy az elentmondás: tönk szélén álló tsz, jómódú tagság. Valami nem stimmel ebben a gazdaságban.

— Most keresik a kiutat — mondja a tanács elnöke. — Egy új vezetés, talán helyrebillentheti, s persze a tagság akarata. Egyébként úgy nem lehet egy falusi gazdaközösséget vezetni, hogy a délelőtti busszal érkezünk a faluba és a délutánival távozzunk. S csak olyan ember vállalljon elnöki posztot, aki élvezzi a falu lakosságának bizalmát és megfelelő tudása is van a gazdaság vezetéséhez.

— Mi itt a baj? — Az üzemszervezésben bukott meg a tsz. Olyan és annyi melléküzemágat állítottak be, hogy például a kertetést holdanként 62 ezer forintot fizetett rá. Standok voltak Miskolcon, Tatabányán és Sátoraljaújhelyen is, de amikor jött a leltár, mindent nagy hiányt hagytak hátra. Más dologban is bajok születtek. Egyébként 4 év alatt három vezetés váltotta egymást,

A szegedi Majakovszkij középiskolai leánykollégium rekonstrukciója egyre kéte-sebb értékű rekordokat állít fel. Naponta 20–25 lakója ápolásra szorul a 180-ból; kétszer annyi, mint a nagy influenzajárványok idején. Nem nehéz eldönteni, csak egyszer kell bemenni a hideg várótermekbe: Szeged valamennyi diákothona közül itt van a leghidegebb.

Módosítások

Az oka, hogy késik a fűtés. Öt évvel ezelőtt elhatározták, hogy a régi, 80 éves kollégiumi épületet otthonosabbra alakítják, kijavítják rajta, ami rossz. 1964-ben megrendelték a terveket a Csongrád megyei Tervező Vállalattól, 1966 júliusában a Szegedi Építőipari Vállalat dolgozói

Diákok „fagyszabadságon”

A Majakovszkij kollégium húzódó korszerűsítése

hozzálátta a munkához. A kollégium igazgatónöje idő-közben arra gondolt, hogy az eredetileg tervezett cserép-kályhák helyett jobb volna gázfűtést alkalmazni. Mari Kálmánné, a Majakovszkij diákothón igazgatónöje dícséretes energiával elő is teremtette az ehhez szükséges többletköltséget, de a gázfűtés megvalósításával több tervmódosítás járt.

Hónapok múlva végre elkészültek az újabb tervek. Ezek viszont nem feleltek meg; többek között elfelejtettek a mosókonyhába lefolyót, falikutat, vízcsapokat tervezni... S ha már itt tartunk, érdemes megismerni a több mint 4 milliós építkezés egyik furcsaságát, a „ké-ménykanyarítást”. Történt, hogy a tervező talán mellőzte a régi épület szerkezetének alapos megismerését, s az új kéményt pontosan a

főtartó gerendának vezette. Sajnos ez csak később derült ki. Az eredmény: újabb hónapokkal késett az építkezés.

Ígéret

Tény, hogy a többször módosított határidőre — 1968. május 31-re — nem készült el az épület első része. El-telt a nyár is, amelyet a tervező, az építő, az alvállalkozó többnyire arra használt fel, hogy „diplomáciai” módszerekkel „intézzék” a kollégium sorsát. Megszületett egy döntőbizottsági határozat is, amely szeptember 31-re je-lőlte meg a kollégium első építési ütemének befejezését, a műszaki átadást. De nem valósult meg, s a gázmű is késétt vagy két hetet. Végre november elején megkezdő-hetett a próbafűtés. Sajnos ez sem tarthat sokáig: az építőipari vállalat ugyan november 8-ra ígerte az épü-letrész műszaki átadását, ami ismét nem sikerült. Nem működik a gáztüzelést ellen-őrző vészjelző készülék, nem ellenőrizték a „kanyarított” kéményt sem. Rossz arra még gondolni is, hogy mi lenne az esetleg előforduló üzemzavar, gázömlés esetén.

Intézkedést!

A kollégium építési ügye, a különböző vállalatok ténykedése meglehetősen összekuszált. A felelősség tisztázása a döntőbizottságra vár. Am ennél is fontosabb az, hogy mielőbb lakhatóvá tegyék a diákothont, megszüntessék a zsúfoltságot, a bizonytalan helyzetet. Végre a vállalatok cselekedjenek!

A próbafűtés egyszer már meghosszabbított ideje hamarosan letelik, s ha minden marad a régiben, újból hidegek lesznek a szobák, s vagy ötven diáklányt haza kell küldeni „fagyszabadságra”.

Matkó István

Négyezer kisiparos dolgozik a megyében

Tegnap Szegeden ülést tartott a KIOSZ Csongrád megyei választmánya. Az ülésen képviseltette magát a megyei pártbizottság, a megyei és mj. szegedi városi tanács ipari osztálya, ott volt Katona Sándor országgyűlési képviselő, a Hazafias Népfrent megyei titkára, Igaz Sándor, a Könyvüipari Minisztérium főosztályvezetője és Szemán József, a KIOSZ országos központjának osztályvezetője.

Sass Ferencné, a KIOSZ Csongrád megyei titkára ismertette a megyei vezetőség beszámolóját. E szerint a megyében közel négyezer kisiparos végez javító, szolgáltató tevékenységet, közülük több mint ezren Szegeden dolgoznak. Az idén 125-tel nőtt a kisiparosok száma, s 885 ipari tanuló képzésével foglalkoznak kisiparosok a megyében. A beszámoló elemzte a kisipari tevékenység fontosságát az új gazdasági mechanizmusban, s részletesen foglalkozott az ebből adódó, jövőbeni szervezeti feladatokkal.

Vita után a választmányi ülésen határozatot hoztak a következő időszak szervezési teendőiről. Ezután Csakó

Reklám és hirdetés

A konzervgyár egyik kereskedelmi szakembere azt tette szóvá a közelmúltban megtartott piackutató konferencián, hogy országosan egyedülálló készítményüket szűkszavúan, csak pár másodperces műsorban reklámozta a tévé. A Magyar Hírdetőnél és az újságok hirdetésfelvételi irodáin is az a tapasztalat, hogy a megrendelők egyes árucikkek propagandáját összetévesztik a cikkek részletes leírásával. Az utcai plakátok többségére is a zsúfolt, laikusoknak a szakmai zsargon miatt gyakran nem is érthető, ismertető szöveg a jellemző.

Ugyanakkor találkozni lehet már a hírközlő módszerek között első pillantásra vagy hallásra szinte szűkszavúnak tűnő, de a figyelmet a lényegre felhívó reklámzással is. A legmaibb példák közül ilyennek említhetjük a VIDEOTON-gyártmányok és az Amigo-kávékerek propagandáját. Még a vásárlásban közvetlenül nem érdekelt emberek is tudják, hogy mit, milyen minőségben ajánl a kereskedelem ezekkel a tömör jelzőkben megfogalmazott hirdetésekkel. Nem kétséges, hogy az érintett cikkek nagyobb keresletének a jól eltalált, korszerű reklám az egyik magyarázata.

Az áruk eladásának mind nagyobb méretű versenyeiben a cél a fogyasztók igényeinek tökéletesebb kielégítése, illetve a termékek gyors értékesítésének biztosítása. E két követelmény figyelembevételével kell tehát hirdetni, reklámozni. A ma embere állandóan siet: akkor is, ha rádiót hallgat, ha tévét néz, ha újságot olvas, ha az üzletben bevásárol, vagy az utcán megy. Nincs idő unalmas szövegek meghallgatására, elolvasására. Viszont ugyancsak a ma emberét jellemzi, hogy felfigyel a tömör, rövid, sokszor csak a saját gondolataival kiegészítve megérthető reklámokra.

A forgalmazó — akár gyár, akár kereskedés — a legtöbbször összetéveszti a hirdetést az áru gyártási ismertetésével, illetve használati utasításával. Egy új cikket, például a házilag is készíthető fagyalt steril alapanyagát jó reklámmal meg kell kedveltetni a vásárlókkal, de a készítés módját, a használat és fogyasztás receptjét nem a hirdetésben, hanem magán az árun kell megmagyarázni. Elektromos háztartási készülékeknel, a mirelit-készítményeknél, műanyag- és vegyi alapanyagú gyártmányoknál éppen ezek a leírások hiányoznak, esetleg pontatlanok vagy szűkszavúak. Pedig az áru elterjedésének, nagyobb forgalmának ez az ismertető nélkülözhetetlen feltétele. Közvetve tehát a részletezés is esz-köze a propagandának, de már csak abban a stádiumban, amikor az a cél, hogy a jó reklámmal megnyert vásárló állandó vásárlóvá váljék.

Mindenki vásárló, mindenki vesz valamit a pénzért. A termelő is, az eladó is. Éppen ezért nagyon fontos, hogy a hirdetés, a reklám, mindig igaz legyen, ne okozzon csalódást a vétel után. Mert ha az ár, vagy a minőség eltér a hirdettől, s különösen, ha a hirdett áru csak korlátozottan, illetve rövid ideig kapható — a vásárló még egyszer „nem dől be”, s környezetében is ellenpropagandát fejt ki.

Végülis, újuló gazdálkodási módszereink között az eddiginél sokkal nagyobb figyelmet, több és körültekintőbb munkát kell fordítani az eladni való reklámozására. Rossz üzletember az, aki akár a mindennapi közszükségleti cikkek propagandáját is mellőzhetőknek tartja. Nem mindegy ma sem, különösen nem lehet közömbös a többszektörű kereskedelem erőteljes fejlődésével, hogy melyik boltban milyen rendszeretettel és higiéniaiával kezelt tejet, kenyeret, húsárut, gyümölcsöt vehet a fogyasztó. Aki vesz, az pénzért válogat is, jobbat, többet, tartósabbat akar, akár bútorról, akár ruházatról, akár élelmiszerről legyen szó. S a cikkek propagandája az említetteken kívül akkor a legeredményesebb, ha azt a vásárlók egymás között is terjesztik. Ezt elérni és megtartani nem könnyű, de érdemes.

Kondorosi János

Magyar—angol kereskedelem

A 12 000 tagvállalatot számláló Londoni Kereskedelmi Kamara alelnöke R. E. Brook hétfőn Budapestre érkezett, hogy részt vegyen a Magyar Kereskedelmi Kamara angol tagozatának közgyűlésén.

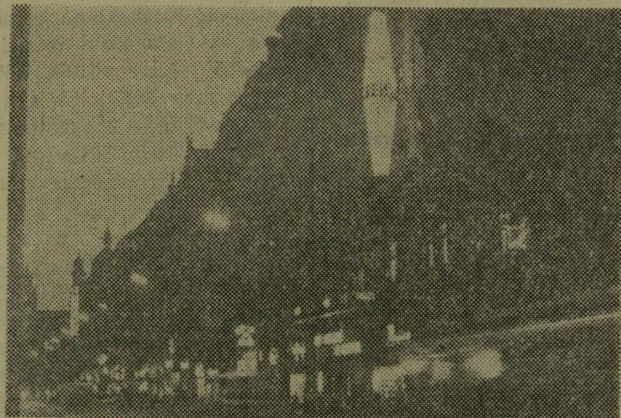
R. E. Brook megérkezésekor adott nyilatkozatában elmondotta: a magyar—angol kereskedelmi forgalom az utóbbi öt évben csaknem megkétszereződött. Remélem, hogy ez a felfelé ívelő tendencia folytatódik.

Homokszigetek a Tiszán

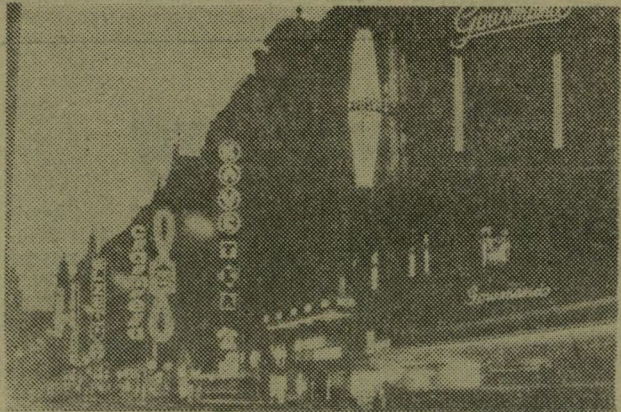
Az alacsony vízállású Tisza déli szakasza érdekes látványt nyújt Szeged és Algyő között. Apró homokszigetek emelkednek ki a vízből, a partokon pedig fél-szigetek képződtek, amelyeket megszálltak az északra felvonuló vízmadarak. Kanó zsákmányra.

KEDD
1968. NOVEMBER 12

DEL-MAGYARORSZAG 3

Ma még kissé „sápadt” az esti Kossuth Lajos utca...

A neonosítási program megvalósulása után kívülről Budapest belvárosának főútvonala